

XARXA

Maria, serventa del Senyor... i dels germans

T'havies identificat tant amb la Paraula Déu, i li havies ofert el teu cor amb tant d'amor, que la Paraula va prendre cos en el teu cos com qui entra en una estança de temps coneguda.

A partir d'aquell moment, tota la teva vida esdevingué Paraula viva, bona nova de Déu, proclamada pels camins xardorosos del país.

Quan tot just –davant l'àngel enviat– t'havies declarat «l'esclava del Senyor», t'afanyes a fer-te «servidora dels germans», i fas del servei als germans que ho necessiten el primer fruit de la comunió amb el Senyor.

Així feies de la teva vida un ressò vivent de la Paraula que portaves al teu si.

A nosaltres –que tant ens costa dir un SI que vagi més enllà de les meres paraules–, ensenya'ns a posar en pràctica l'Evangeli, amb aquella senzilla i decidida naturalitat amb què tu el vas viure tota la vida.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc: Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet.

Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces:

«Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes.

Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà». [Lc 1, 39-45]

Salm responsorial 79

R/ Déu de l'univers, renoveu-nos, / feu-nos veure la claror de la vostra mirada, / i serem salvats.

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. **R.**

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. **R.**

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / gardeu-nos la vida / perquè invoquem el vostre nom. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Creure és una altra cosa

Estem vivint uns temps en què cada vegada més l'única manera de poder creure de veritat serà per a molts aprendre a creure d'una altra manera. Ja el gran convers John Henry Newman va anunciar aquesta situació quan advertia que una fe passiva, heretada i no repensada acabaria entre les persones cultes en «indiferència», i entre les persones senzilles en «superstició». És bo recordar alguns aspectes essencials de la fe.

La fe és sempre una experiència personal. No n'hi ha prou de creure en allò que altres ens prediquen de Déu. Cadascú només creu, en definitiva, allò que de veritat creu en el fons del seu cor davant Déu, no el que sent dir a uns altres. Per creure en Déu cal passar d'una fe passiva, infantil, heretada, a una fe més responsable i personal. Aquesta és la primera pregunta: jo crec en Déu o en aquells que em parlen d'ell?

En la fe no tot és igual. Cal saber diferenciar allò essencial d'allò que és accessori, i, després de vint segles, hi ha molt d'accessori en el nostre cristianisme. La fe de qui confia en Déu és més enllà de les paraules, les discussions teològiques i les normes eclesiàstiques. El que defineix un cristià no és l'ésser virtuós o observant, sinó viure confiant en un Déu proper pel qual se sent estimat sense condicions. Aquesta pot ser la segona pregunta: ¿confio en Déu o em quedo bloquejat en altres qüestions secundàries?

En la fe, l'important no és afirmar que hom creu en Déu, sinó saber en quin Déu creu. No hi ha res de més decisiu que la idea que cadascú es fa de Déu. Si crec en un Déu autoritari i justicier acabaré provant de dominar i jutjar tothom. Si crec en un Déu que és amor i perdó viuré estimant i perdonant. Aquesta pot ser la pregunta: ¿en quin Déu crec jo: en un Déu que respon a les meves ambicions i interessos o en el Déu viu revelat en Jesús?

La fe, d'altra banda, no és una espècie de «capital» que rebem en el baptisme i que podem disposar-ne per a la resta de la vida. La fe és una actitud viva que ens manté atents a Déu, oberts cada dia al seu misteri de proximitat i amor a cada ésser humà.

Maria és el millor model d'aquesta fe viva i confiada. La dona que sap escoltar Déu en el fons del seu cor i viu oberta als seus designis de salvació. La seva cosina Elisabet la lloa amb aquestes paraules memorables: «Feliç tu que has cregut!». Feliç també tu si aprens a creure. És el millor que et pot passar a la vida. [J. A. PAGOLA]

Els claretians estan d'aniversari... i el barri també! [03]

Poc abans de Pasqua de 1860 els claretians s'havien instal·lat en un casal acabat de construir a un extrem del municipi de Gràcia i a tocar de Sant Martí dels Provençals. Era, com qui diu, despoblat absolut. Per ben aviat arribaria el barri. I va ser així:

1866: Tant bon punt el jove Romà Grassot acabà els estudis de Dret i obtingué el títol d'advocat, va decidir —amb la seva germana Dolors— parcel·lar la finca que els havia correspost en herència a la mort del seu pare (1843) —quan ells eren menors d'edat—, i que era veïna a la que ocupaven els claretians: **naixia la urbanització «Camp d'En Grassot»**. Abans d'acabar l'any ja s'havien signat més de 60 contractes, la majoria al carrer Grassot.

El barri es començaria a poblar ben aviat, i ben aviat també, començarien a interactuar amb els claretians. Però abans, hi havia de passar una prova: la prova de la setembrina, la revolució del 68.

La revolució del 68 vista des del Camp d'En Grassot.

Quan el dia 29 arriba a Barcelona la notícia de l'alçament a Cadis de Topete, Prim i Serrano, es constitueix immediatament la Junta Revolucionària Provisional, que s'autoproclama únic poder a Catalunya.

La nit d'aquell dia 29, quan els missioners es retiraven a descansar, van poder veure fogueres «*cap a la banda de Barcelona... que després s'estenien cap a Gràcia*». Efectivament uns amotinats havien calat foc a les *casetes de consums*. Aquestes «casetes» eren els punts on els *burots* cobraven impostos sobre els productes que entraven a la ciutat. No cal dir que, habitualment, acostumaven a ser el primer objectiu de la ira de tot revolucionari...

L'endemà, els revolucionaris recorrien els carrers buscant armes i es remorejava que cremarien tots els convents de Gràcia, també el *Convent Nou* dels afores, es a dir, la *Casa-Missió*, dels claretians. De forma discreta alguns veïns van avisar els missioners del que podia passar. Els missioners van sortir immediatament de casa amb l'indispensable i es van distribuir per cases d'amics, tant a Gràcia com a Sant Martí dels Provençals. Al cap d'uns dies, i veient que la cosa podia anar per llarg, van llogar un pis a Barcelona, tot esperant que passés el perill.

Acabat el període revolucionari, la Casa-Missió tornà a la normalitat. Amb la restauració política els claretians van reprendre el ministeri habitual: predicar Exercicis Espirituals i Missions, i d'una manera especial el servei religiós als habitants d'aquella barriada que s'estava formant. Abans però que comenci l'escola, els caldrà superar un darrer obstacle...: la **pesta groga**. Va ser així:

L'any 1870, Barcelona va patir l'assot de la pesta groga. A petició de la Diputació Provincial, els missioners van cedir la Casa-Missió per tal que els nens asilats de la Casa de la Maternitat i les seves cuidadores poguessin allunyar-se del nucli de Barcelona i alliberar-se del contagi. Fins que no deixaran lliure el Convent, els missioners viuran fora. Quan la situació es normalitzi, **l'estiu del 1871, es començarà a parlar d'escoles...**

Aquesta setmana ...

Dissabte, 18	Grup d'Esplai: Sortida de Nadal a la Conreria
Diumenge, 19	QUART DIUMENGE D'ADVENT 11.30 – A Sant Tomàs, en acabar aquesta missa Concert de Nadal, per la Coral Veus Clares
Dilluns, 20	20.30 - Pregar la Paraula, al CM.
Dimarts, 21	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST.
Dimecres, 22	09.00- 12.30 - L'ASSISTENT SOCIAL Arxiprestal amb CITA PREVIA: 933 44 16 50 17.30 loga, Harmonització Vital a ST
Dijous, 23	19.00 loga, Harmonització Vital a ST.

HORARI DE LES CELEBRACIONS

Els dies 25, 31 i 1 de gener NO HI HAURÀ MISSA DE VIGÍLIA a Sant Tomàs

	Cor de Maria	Sant Tomàs
24, divendres	18:30 missa de vigília 20:00 missa del Pollet	11:00 19:30 missa de vigília
25, dissabte NADAL	11:45 13:00 (Castellano) 20:00	10:00 (Castellano) 11:30
26, diumenge Sagrada Família	11:45 13:00 (Castellano) 20:00	10:00 (Castellano) 11:30
01/01/2022, dissabte Santa Maria, Mare de Déu	11:45 13:00 (Castellano) 20:00	10:00 (Castellano) 11:30
2, diumenge Diumenge II de Nadal	11:45 13:00 (Castellano) 20:00	10:00 (Castellano) 11:30

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76
Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81
Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67